

dag forener sig om at tage alvorligt fat og gøre det, som er muligt for at sætte Tallet ned; men selv da vil der blive en Del arbejdsløse, som vi kommer til at hjælpe: Det er Formaalet med de to Lovforslag, som jeg i Dag har den Ære at fremsætte for det høje Ting.

Da Arbejdsløsheden nu i ekstraordinært Omfang havde været over et Aar, mente jeg det rigtigt ved Bekendtgørelse af 14. September at gøre, hvad jeg kunde indenfor den gældende Lovs Rammer, ved at benytte den gældende Lovs Bestemmelser til at forhøje den fortsatte Hjælp for dem, der har opbrugt deres vedtægtsmæssige Arbejdsløshedsunderstøttelse. Jeg forhøjede den for Familieforsørgere fra to Trediedele til hele det Beløb, som de faar i vedtægtsmæssig Understøttelse, og for Ikke-Familieforsørgere fra Halvdelen til to Trediedele i Lighed med, hvad der var sket paa et vist Tidspunkt sidste Vinter. Dette vil medføre en ikke ringe Merudgift for Arbejdsløshedsfonden; men efter de Beregninger, der er foretaget, mener man i Arbejdsdirektoratet, at den kan bæres denne Vinter. Men denne Forhøjelse vil jo tillige medføre en forøget Udgift for Kommunerne. Regeringen har ment, at Kommunerne i Øjeblikket ikke kan taale væsentligt højere Udgifter, og derfor gaar jo ogsaa et Forslag fra Regerings Side ud paa at overføre 10 Mill. Kr. fra Statskassen under visse Forudsætninger til Kommunekasserne og derigennem lette hele deres Stilling. Jeg har da ikke ment, at det gik an i Øjeblikket at paaføre dem en væsentlig forøget Byrde. Forslaget, som jeg nu har den Ære at fremsætte for det høje Ting, gaar i Korthed ud paa at forhøje den Refusion, som ydes Kommunerne af Arbejdsløshedsfonden ifølge Arbejdsløshedsloven af 4. Marts 1924 fra de nu lovmæssigt fastsatte to Trediedele til tre Fjerdedele for det Tidrum, indenfor hvilket Forhøjelsen af 14. September af den fortsatte Hjælp gælder. Derved vil det undgaas, at Kommunerne faar nogen Merudgift.

Men er de arbejdsløse vanskeligt stillede, som gaar paa fortsat Hjælp, og for hvem denne fortsatte Hjælp ikke er noget stort Beløb, efter at maaske mange af

dem længe har været arbejdsløse og Hjemmene allerede er ribbede eller er i betænkelig Grad nær ved at blive ribbede, er disse arbejdsløse vanskeligt stillede, og er det derfor naturligt at yde dem, hvad der er muligt indenfor den gældende Lovs Rammer, saa er der nogle, der er endnu vanskeligere stillede, nemlig de, der baade har brugt den vedtægtsmæssige og den fortsatte Hjælp, saa de altsaa ikke har andet end Hjælpekasserne eller Fattigvæsenet at gaa til. I Fjor Vinter stillede jeg i et Folketingsudvalg, der var nedsat om nogle Ændringer i Arbejdsløshedsloven, da Tallet paa disse arbejdsløse blev betænkelig stort, et Forslag om at komme dem til Hjælp. Det blev imidlertid ikke gennemført; men det førte til en Lov af 31. Marts 1926, der gik ud paa, at Arbejdsløshedskassernes Ledelse uden Generalforsamling kunde vedtage en Forlængelse af det vedtægtsmæssige Dagetal med indtil en Trediedel og kunde faa Laan dertil af Arbejdsløshedsfonden, men Laan, der efter et ikke særlig langt Tidrum skulde tilbagebetales. Jeg sagde den Gang, at det var en utilfredsstillende Lov; men lidt kunde den vel hjælpe. Det har imidlertid vist sig, at ikke ret mange Arbejdsløshedskasser har turdet anvende denne Lov, fordi de ikke har været i Stand til det. Der er 11 Arbejdsløshedskasser, deriblandt den store for Smede- og Maskinarbejderne, der har anvendt den; men Resten har ikke turdet eller kunnet. Jeg har nu ment det rigtigt, nu da Arbejdsløsheden har været endnu længere end i Fjor, at stille Forslaget paa ny, saaledes som jeg fremsatte det i Folketingsudvalget i Fjor, og det er det, jeg har den Ære at gøre ved at fremsætte *Forslag til Lov om Krisehjælp til arbejdsløse*. Det gaar ud paa, at for indeværende Halvaar, indtil 1. April 1927, kan den fortsatte Hjælps Dageantal forlænges med indtil Halvdelen. Denne fortsatte Hjælp skal ydes dem af Arbejdsløshedsfonden, der faar Refusion af Statskassen. Det mener jeg er nødvendigt. Ved Forhøjelsen af den fortsatte Hjælp tror jeg, at vi gaar til det, som er forsvarligt overfor Arbejdsløshedsfonden med den kommende Vinter for Øje. Denne yderligere Sum vilde Fonden neppe kunne bære, jeg